

Sygn. akt I C 798/15 upr.

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 11 kwietnia 2016 roku

Sąd Rejonowy dla Warszawy Pragi-Południe w W. I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący SSR Marcin Polit

Protokolant Klaudia Stefaniak

po rozpoznaniu w dniu 11 kwietnia 2016 roku w Warszawie

na rozprawie

sprawy z powództwa miasta stołecznego W.

przeciwko W. I.

o zapłatę kwoty 270,40 zł wraz z odsetkami

I. zasądza od pozwanego W. I. na rzecz powoda miasta stołecznego W. kwotę 270,40 zł (dwieście siedemdziesiąt złotych i czterdzieści groszy) wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 21 marca 2014 roku do dnia 31 grudnia 2015 roku oraz ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 1 stycznia 2016 roku do dnia zapłaty;

II. zasądza od pozwanego W. I. na rzecz powoda miasta stołecznego W. kwotę 90 (dziewięćdziesiąt) złotych tytułem zwrotu kosztów procesu, w tym kwotę 60 (sześćdziesiąt) złotych tytułem kosztów zastępstwa procesowego;

III. przyznaje kuratorowi nieznanego miejsca pobytu pozwanego B. B. wynagrodzenie w kwocie 60 (sześćdziesięciu) złotych i poleca wypłacenie tej kwoty – tymczasowo z sum budżetowych Skarbu Państwa.

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 13 listopada 2014 roku wniesionym do tut. Sądu powód – miasto stołeczne W. reprezentowany przez fachowego pełnomocnika będącego adwokatem wniósł o zasądzenie na jego rzecz od pozwanego W. I. kwoty 270,40 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 21 marca 2014 roku do dnia zapłaty oraz o zasądzenie na jego rzecz kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego. W uzasadnieniu pełnomocnik podniósł, iż domaga się zapłaty opłaty dodatkowej, należności przewozowej za przejazd komunikacją miejską bez ważnego dokumentu przewozu w dniu 6 marca 2014 roku oraz odsetek ustawowych od całej kwoty od dnia upływu terminu płatności do dnia zapłaty. Roszczenie opiera na art. 33a ustawy prawo przewozowe, Uchwale nr XVI/301/2011 Rady m.st. W. z dnia 26 maja 2011 roku w sprawie opłat za usługi przewozowe środkami lokalnego transportu zbiorowego w m.st. W. oraz na art. 360 i 361 k.c. Powód zobowiązał pozwanego do zapłaty kwoty 270,40 złotych tytułem opłaty dodatkowej oraz należności przewozowej w wysokości 4,40 zł, jednakże pozwany nie uregulował należności (pozew kk.1-4).

W dniu 24 listopada 2014 roku tut. Sąd wydał nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym zgodnie z żądaniem pozwu. Wobec nieskutecznego doręczenia postanowieniem z dnia 11 marca 2015 roku nakaz zapłaty został uchylony, sprawa została wpisana do rep C i rozpoznana w trybie procesowym (nakaz k.5, postanowienie k. 17).

Zarządzeniem z dnia 24 lutego 2016 roku ustanowiono dla nieznanego z miejsca pobytu pozwanego W. I. kuratora w osobie B. B. – pracownika tut. Sądu (zarządzenie – k. 25).

Sąd ustalił następujący stan faktyczny –

W dniu 6 marca 2014 roku pozwany W. I. jechał autobusem linii 401. Podczas przejazdu została przeprowadzona kontrola biletowa. W czasie kontroli pozwany nie posiadał ważnego dokumentu uprawniającego go do przejazdu (wezwanie – k. 3).

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o dokumenty znajdujące się w aktach niniejszej sprawy.

Sąd zważył, co następuje –

Sąd dał wiarę znajdującym się w aktach sprawy dokumentom, uznając w ramach swobodnej oceny dowodów, że kopie dokumentów nie budzą wątpliwości, co do ich zgodności z oryginałem.

W przedmiotowej sprawie ustalono, że pozwany W. I. odbył podróż w dniu 6 marca 2014 roku bez ważnego biletu uprawniającego go do przejazdu środkami komunikacji miejskiej. Fakt ten został ujawniony podczas kontroli przeprowadzonej przez uprawnionego kontrolera i w związku z powyższym została na pozwanego nałożona opłata za bilet oraz opłata dodatkowa.

Zgodnie z treścią art. 33a ust. 3 ustawy z dnia 15 listopada 1984 r. Prawo przewozowe „w razie stwierdzenia braku odpowiedniego dokumentu przewozu przewoźnik lub osoba przez niego upoważniona pobierają właściwą należność za przewóz i opłatę dodatkową albo wystawiają wezwanie do zapłaty”. Wysokość opłat dodatkowych została określona w Taryfie Przewozowej, stanowiącej załącznik nr 1 do uchwały Nr XVI/301/2011 Rady m.st. W. z dnia 26 maja 2011 roku w sprawie opłat za usługi przewozowe środkami lokalnego transportu zbiorowego w m.st. W..

Kurator pozwanego podjął czynności zmierzające go ustalenia jego adresu, jednakże nie udało się go ustalić. Kurator działając w imieniu pozwanego wniósł o oddalenie powództwa. Natomiast w ocenie Sądu nie zachodzą żadne okoliczności, które zwalniałyby pozwanego od uiszczenia tych opłat. Roszczenie powoda jest zatem zasadne.

Zgodnie zaś z art. 481 § 1 k.c. jeżeli dłużnik spóźnia się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego wierzyciel może żądać odsetek za czas o opóźnienia, chociażby nie poniósł żadnej szkody i chociażby opóźnienie było następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi. Pozwany był wezwany do uiszczenia zapłaty za bilet oraz opłaty dodatkowej w terminie 14 dni licząc od 6 marca 2014 roku i w tym terminie opłaty nie uiszczył. Mając powyższe okoliczności na uwadze Sąd uwzględnił roszczenie powoda o zapłatę 270,40 zł zasądzając na jego rzecz w/w kwotę wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 21 marca 2014 roku do dnia zapłaty.

Orzeczenie o kosztach Sąd wydał na podstawie art. 98 k.p.c. według zasady odpowiedzialności za wynik procesu. Pozwany jest stroną przegraną, zatem winien zwrócić powodowi wszelkie poniesione przez niego koszty, na które złożyły się płacone od pozwu w wysokości 30 zł oraz wynagrodzenie fachowego pełnomocnika powoda w kwocie 60 zł stosownie do treści § 6 ust. 1 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (t.j. Dz. U. 2013 r. poz 461).

W punkcie 3 Sąd orzekł na podstawie § 1 ust.1 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 13 listopada 2013 r. w sprawie określenia wysokości wynagrodzenia i zwrotu wydatków poniesionych przez kuratorów ustanowionych dla strony w sprawie cywilnej (Dz.U. z 2013 r., poz 1476).

Wobec powyższego Sąd orzekł, jak w sentencji.